

САОПШТЕЊЕ од 02.10.2026.

(правоснажна пресуда)

Кривични поступак који је вођен против С.М. (2003.) из Александрова, због кривичног дела Убиство у покушају из чл. 113 у вези са чл. 30 Кривичног законика, а по оптужници Вишег јавног тужилаштва у Зрењанину, правноснажно је окончан.

Наиме, окривљени је оглашен кривим што је дана 21.10.2023. године у јутарњим часовима у Новом Кнежевцу, након вербалног и физичког сукоба са оштећеним М.Н. из Новог Кнежевца, током ког су исти разменили неколико удараца у пределу тела затвореним шакама, отишао у правцу свог стана, те се вратио носећи једну мању дрвену „бејзбол“ палицу, којом је затим задао ударац оштећеном у леви темено-слепоочни предео главе, чиме је оштећеном нанео повреде у виду раздерно нагњечне ране поглавине са леве стране, прелом костију крова лобање у левом темено-слепоочном пределу и крвног излива између тврде моздане опне и кости лево чеоно-темено, а које повреде имају карактеристике тешке телесне повреде опасне по живот.

Због извршења наведеног кривичног дела, пресудом Вишег суда у Зрењанину 4 К 14/24 од 01.04.2026. године, окривљени С.М. осуђен је на казну затвора у трајању од 3 године и изречена му је мера безбедности забрана приближавања оштећеном на удаљености од 100 метара, приступа у простор око места становања оштећеног и забрана комуникације са оштећеним, те је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка, док је оштећени упућен да у парници оствари имовинскоправни захтев.

Више јавно тужилаштво у Зрењанину жалило се због одлуке о изреченој кривичној санкцији, док је одбрана у својој жалби указивала на то да је пресуда наводно заснована делимично на незаконитим доказима, на погрешно и непотпуно утврђеном чињеничном стању, да су њени разлози супротни стању у списима и међусобно контрадикторни, као и да се заснива на погрешној примени материјалног права.

Апелациони суд у Новом Саду је у пресуди Кж1 499/26 од 23.09.2026. године навео да се основано у жалби Вишег јавног тужилаштва у Зрењанину истиче да „по мери“ казна затвора није одговарајућа тежини извршеног кривичног дела и да је првостепени суд пропустио да у довољној мери цени тежину опасних по живот тешких телесних повреда које је оштећени задобио, да је његово здравствено стање значајно нарушено, као и чињеницу да је исто оставило такве последице да његово лечење и даље траје, са неизвесним исходом тежине трајних последица које ће остати код оштећеног, те је усвојивши жалбу Вишег јавног тужилаштва у Зрењанину само у делу одлуке о санкцији преиначио првостепену пресуду тако што је окривљеног С.М. осудио на казну затвора у трајању од 4 (четири) године, док је одбио жалбу браниоца као неосновану и побијану пресуду у непреиначеном делу потврдио.